

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I KŽ-107/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Maje Štampar Stipić, predsjednice vijeća te Marije Balenović i Sene Midžić Putigna, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Nevene Popović, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Branimira Babića, zbog kaznenog djela protiv gospodarstva, zlouporaba povjerenja u gospodarskom poslovanju, opisano i kažnjivo po članku 246. stavku 2. u vezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23., 36/24. i 136/25. – dalje KZ/11.), odlučujući o žalbi optuženika podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Vukovaru od 23. prosinca 2025., broj K-5/2014-188, u sjednici održanoj 14. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba optuženog Branimira Babića kao neosnovana i potvrđuje prvostupajnska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Županijski sud u Vukovaru, u postupku provedenom u odsutnosti optuženika, proglasio je krivim optuženog Branimira Babića zbog kaznenog djela zlouporabe povjerenja u gospodarskom poslovanju iz članka 246. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/11. (činjenično i pravno opisanog u izreci te presude) te ga je na temelju članka 246. stavka 2. osudio na kaznu zatvora u trajanju od 5 godina.

1.1. Temeljem članka 158. stavka 2. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12.-Odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 130/20., 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26. dalje: ZKP), naloženo je optuženom Branimiru Babiću naknaditi imovinsko pravni zahtjev oštećenom Sano d.o.o., Popovača, u iznosu od 25.658,23 eura, dok je sa viškom imovinskopravnog zahtjeva oštećenik upućen u parnicu, oštećenom Partners d.o.o., Zagreb, kao pravnom slijedniku tvrtke Slavonija Nova d.d., iznos od 12.791,82 eura, oštećenom

Agro Croatia d.o.o. u stečaju, Zagreb, iznos od 105.638,25 eura, dok je sa viškom imovinskopravnog zahtjeva oštećenik upućen u parnicu, oštećenom Masterplast d.o.o., Draž, iznos od 7.034,30 eura, dok je sa viškom imovinsko pravnog zahtjeva upućen u parnicu, oštećenom Vinkoprom d.o.o., Vinkovci, iznos od 3.467,52 eura, sve u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude.

1.2. Utvrđeno je da novčani iznos od 248.382,22 eura predstavlja imovinsku korist koju je optuženi Branimir Babić ostvario kaznenim djelom iz članka 246. stavka 2. KZ/11. na štetu PZ Jankovci, Stari Jankovci, iznos od 1.922,89 eura na štetu TD Madex d.o.o., Zadar, te iznos od 7.466,40 eura na štetu TD Dilj d.o.o., Vinkovci te da je ukupan novčani iznos od 257.771,51 eura imovina Republike Hrvatske i naloženo mu da Republici Hrvatskoj isplati novčani iznos od 257.771,51 eura u korist Državnog proračuna Republike Hrvatske u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude, pod prijetnjom ovrhe.

1.3. Temeljem članka 148. stavka 1. u vezi s člankom 145. stavcima 1. i 2. točkama 1. i 6. ZKP-a, optuženom Branimiru Babiću naloženo je naknaditi troškove kaznenog postupka i to na ime troškova svjedoka u iznosu od 371,00 euro, te na ime troškova vještačenja vještaka financijsko knjigovodstvene struke u iznosu od 3.358,00 eura, te na ime sudskog paušala iznos od 500,00 eura, sve u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude.

2. Protiv te presude žalbu je pravovremeno podnio optuženi Branimir Babić po braniteljici Hrvojki Čolaković, odvjetnici u Vinkovcima, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP-a, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede kaznenog zakona te zbog odluke o kazni, troškovima postupka i imovinskopravnom zahtjevu, s prijedlogom ukinuti pobijanu presudu i vratiti predmet na ponovno odlučivanje, podredno preinačiti u odluci o kazni i optuženiku izreći blažu kaznu.

3. Odgovor na žalbu optuženika podnio je državni odvjetnik s prijedlogom da se žalba optuženika odbije kao neosnovana.

4. Spis je u skladu s člankom 474. stavkom 1. ZKP-a prije dostave sucu izvjestitelju, dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

5. Žalba nije osnovana.

6. Optuženik bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP-a nalazi u proturječnosti odluke o imovinskopravnom zahtjevu i oduzimanju imovinske koristi, kao i u proturječnosti izreke s razlozima presude. Smatra, da kada se matematičkim izračunom od ukupno ostvarene imovinske koristi od 427.418,81 eura oduzme visina dosuđenog imovinskog pravnog zahtjeva (točka II. izreke, 154.590,12 eura) i visina ukupno oduzete imovinske koristi (točka III. izreke, 257.771,51 eura) da nedostaje razlika od 15.057,18 eura koja bi se odnosila na visinu štete nanesenu PPK Valpovo, a koji iznos nije obuhvaćen niti u odluci o imovinsko pravnom zahtjevu ni u odluci o oduzimanju imovinske koristi pa samim time smatra da se pobijana presuda ne može ispitati.

6.1. No, iako je točno da u takvom matematičkom izračunu nije obuhvaćena šteta koja je opisana i nastala PPK Valpovo, valja istaći da time nije počinjena citirana bitna povreda. Naime, osim što se u žalbenom postupku može odlučivati samo o pravilnosti i zakonitosti odluke protiv koje je podnesena žalba, u konkretnom slučaju taj oštećenik nije se niti žalio, što ga ne sprječava da eventualni imovinskopravni zahtjev može ostvarivati u posebnom (građanskom) postupku. Osim toga, kada bi se i radilo o nekoj povredi, to bi bila povreda zakona u korist, a ne na štetu, optuženika pa kako u tom smislu nema žalbe, to su promašeni takvi žalbeni navodi optuženika.

6.2. Prema tome, kako je izreka pobijane presude navođenjem vremena i mjesta počinjenja djela, počinitelja i njegovog svojstva te radnji kojima su ostvarena sva bitna obilježja kaznenog djela za koje je optuženik proglašen krivim, u dovoljnoj mjeri konkretizirana i precizirana to nije počinjena istaknuta postupovna povreda. Osim toga, obrazloženje prvostupanjske presude u svemu je jasno i razumljivo te niti u jednom dijelu nije nađena proturječnost. Naime, prvostupanjski sud je u razlozima pobijane presude u cijelosti pravilno i bez proturječja iznio bitan sadržaj svakog izvedenog dokaza te je savjesnom i sveobuhvatnom analizom, koja je iznesena iscrpno i temeljito, dao ocjenu vjerodostojnosti tih dokaza te pobijana odluka o dokazanosti djela i izrečenoj kazni sadrži razumljive, dostatne i neproturječne razloge o svim odlučnim činjenicama pa tako i o postojanju namjere optuženika, odnosno u nakani pribavljanja materijalne dobiti. U biti, takvim se žalbenim navodima, prema stavu ovog drugostupanjskog suda, nastoji dovesti u pitanje pravilnost činjeničnih utvrđenja prvostupanjskog suda, a o tome će više biti riječi u nastavku ove odluke.

6.3. Ni ispitivanjem pobijane presude, u skladu s odredbom članka 476. stavka 1. ZKP-a, nije utvrđeno da bi bila počinjena neka druga bitna postupovna povreda na koju drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, kao niti da bi na štetu optuženika bio povrijeđen kazneni zakon.

7. U okviru žalbene osnove pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (s time da nepotpuno utvrđeno činjenično stanje nalazi u tome što nisu ponovo ispitani svjedoci Kristina Matijašević i Tibor Živić), žalitelj dovodi u pitanje pravilnost zaključka prvostupanjskog suda o identitetu optuženika, pa u vezi s tim osporava i iskaze drugih ispitanih svjedoka, a koji su navodno različito iskazivali o fizičkom izgledu optuženika (Pere Dobrojevića kojem nije poznata osoba optuženika, Branka Šarlije i Pere Gnjiđića koji opisuju različite osobe te Gorana Macure koji se ne sjeća izgleda optuženika...), a potom osporava i ukupnu dokaznu građu označavajući istu "nejasnom", jer da "mnogi svjedoci koji su ispitani ne znaju kuda je odlazila roba koju su tovarili...pa tako ni Ivica Žulj...", dok se Kristina Matijević ne sjeća ni u kojoj banci je optuženik imao račun te da je samo u nekoliko slučajeva vidjela izlazne fakture i otpremnice, iako prvostupanjski sud njihove iskaze nalazi odlučnim prilikom odlučivanja o krivnji optuženika.

7.1. Protivno žalbenim navodima, prvostupanjski sud je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje i na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio kazneni zakon proglašivši optuženika krivim za kazneno djelo iz članka 246. stavaka 1. i 2. KZ/11., na način kako je to opisano u izreci pobijane presude.

7.2. Naime, pravilnost zaključka prvostupanjskog suda da je upravo optuženik počinio kazneno djelo koje mu je optužnicom stavljeno na teret, proizlazi prvenstveno iz

nedvojbene činjenice da je optuženi Branimir Babić u inkriminiranom razdoblju bio upravitelj i ovlaštena osoba za zastupanje Poljoprivredne zadruge Agro-Kvalitet, Vukovar te da je u tom razdoblju s više dobavljača zaključio pismene ugovore o kupnji razne robe, te izdao više narudžbenica za isporuku robe kojima je priložio obračunske čekove, zadužnice, mjenice ili druge instrumente osiguranja plaćanja, a zatim sve to predao ovlaštenim predstavnicima pojedinih trgovačkih društava, pa kada su ovi u uvjerenju da će roba biti plaćena u ugovorenom roku, odobrili prodaju Poljoprivrednoj zadruzi Agro-Kvalitet, Vukovar, raznu robu, istu robu preuzeo, a nije ju platio, a robu i novac od prodaje ove robe uzeo sebi i time na štetu pojedinih društava, kako je to detaljno opisano u izreci presude, pribavio sebi nepripadnu materijalnu korist u ukupnom iznosu od 427.418,81 eura.

7.3. Tako iz nalaza i mišljenja vještaka financijsko knjigovodstvene struke Mate Ivanovića proizlazi da je poljoprivredna zadruga Agro Kvalitet, Vukovar, u inkriminiranom razdoblju od 4. listopada 2005. pa do 2. kolovoza 2006. sudjelovala u poslovnom odnosu sa trgovačkim društvima Sano d.o.o. iz Popovače, Madex d.o.o. iz Zadra, MasterPlast iz Draža, PPK Valpovo d.d. iz Valpova, Agro Croatia d.o.o. iz Zagreba, Vinkoprom d.o.o. iz Vinkovaca, Dilj d.d. iz Vinkovaca, PZ Jankovci iz Starih Jankovaca, i Slavonija Nova d.o.o. iz Županje, na način da je od istih kupovala raznu robu za koju su navedeni ispostavljali račun, a PZ Agro Kvalitet iste nije platila u ukupnom iznosu od 3.220.387,27 kuna, odnosno 427.418,81 euro. Nadalje, ne može se utvrditi ni kretanje sredstava niti na što su utrošena sa računa koji je otvoren kod PBZ Zagreb preko kojeg je poljoprivredna zadruga Agro Kvalitet poslovala u inkriminiranom razdoblju odnosno od 20. rujna 2005. pa do zaključno 7. kolovoza 2006. kada je nastupila neprekidna blokada, pa je prvostupanjski sud s pravom u cijelosti prihvatio ovakav nalaz i mišljenje kao istinit, stručan i sukladan financijsko knjigovodstvenoj dokumentaciji i svim ostalim provedenim dokazima.

7.4. Optuženik u žalbi evidentno osporava iskaze svjedokinje Kristine Matijašević, svjedoka Tibora Živića i to kao prvo iz razloga jer nisu ponovno ispitani, već su njihovi iskazi pročitani, a kao drugo smatra da iz njihovih iskaza ne proizlazi da bi optuženik činio bilo što nezakonito. Međutim, prvostupanjski sud je vezano uz čitanje iskaza ovih svjedoka dao posve valjano i suvislo obrazloženje koje u cijelosti prihvaća i ovaj drugostupanjski sud (točka 29. pobijane presude), pa se na isto upućuje žalitelja, pogotovo stoga što se na njihovim iskazima ne temelji isključivo odluka suda o odgovornosti optuženika.

7.5. Naime, osim što je svjedokinja Kristina Matijašević iskazivala o tome da joj je poznato da je optuženi Branimir Babić (pri čemu uopće nije sporan identitet optuženika!), otvorio predmetnu poljoprivrednu zadrugu, jer se u istoj zaposlila preko Student servisa i uz poslove prodavača, prema nalogu optuženog Branimira Babića, naručivala i primala robu, obavljala je i telefonske pozive, pa čak i pregovarala i potpisivala ugovore u ime zadruge, dok je račune predavala optuženiku, a ugovore slagala u registrator te je od optuženika dobila i ovlaštenje da može robu davati na poček i otplatu, a i sama zadruga je uzimala robu na otplatu. U nekoliko navrata zvala je gospođe iz knjigovodstvenog servisa da fale neki računi te da se dostave, o čemu je izvijestila i optuženika te joj je poznato da je roba iz dvorišta nestajala preko noći. O nemogućnosti plaćanja nije sumnjala sve do pred sam kraj, kada su bili učestali pozivi tvrtki kojima nije plaćena roba, na što joj je optuženik rekao da će on sve to riješiti, dok ona sama nije imala uvid u financijsko stanje.

7.6. S druge strane svjedok Tibor Živić iskazao je da je bio komercijalist u tvrtki Masterplast d.o.o., Doboševica, i sjeća se da je sredinom 2006. zaprimljen telefax upit PZ Agro-Kvalitet, Vukovar, o cijenama pojedinih vrsta građevinskog, uglavnom termoizolacijskog materijala, te su mu dostavili ponudu, a potom se telefonom javio upravitelj zadruge Branimir Babić i rekao da prihvaća takvu ponudu. Međutim, Zadruga je izvršila uplatu samo malog iznosa, dok ostatak nije plaćen do isteka roka plaćanja, pa je osobno otišao u Vukovar i tamo je našao zatvorenu zgradu, a uočio je da je skladište u dvorištu prazno, te je odmah otišao u policiju i podnio kaznenu prijavu.

8. Stoga, a imajući u vidu da se iskazi ovih svjedoka dopunjuju s provedenim financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem, te sa iskazima brojnih drugih ispitanih svjedoka, Vjekoslava Kuriceka koji je bio terenski komercijalista Dilja d.o.o., Vinkovci, Ljiljane Markovinović iz tvrtke Slavonija Nova d.d., Županja, Marinka Lusaveca koji je bio uposlen u PZ Jankovci, Aleksandra Gašparića, komercijalnog predstavnika u Zadruzi, Branka Šarilje i Blaženke Uri, oboje komercijalista u PPK Valpovo, prema kojim tvrtkama je obrazac ponašanja bio istovjetan kao što je to opisao svjedok Tibor Živić, te da iz iskaza Gordane Miroslavljević proizlazi da je ista bila vlasnica knjigovodstvenog obrta i vodila knjigovodstvo za optuženika, a čiji iskaz se dopunjuje sa iskazom svjedokinje Kristine Matijašević, to nisu osnovani žalbeni navodi optuženika o pogrešnoj ocjeni i zaključcima prvostupanjskog suda o utvrđenoj odgovornosti optuženika.

8.1. Dakle, ocjena je ovog drugostupanjskog suda da je sud prvog stupnja opravdano prihvatio kako stručan nalaz i mišljenje vještaka te kao vjerodostojne iskaze svih ispitanih svjedoka. Stoga drugostupanjski sud nalazi da su žalbeni navodi i očitovanje optuženika o krivnji (s obzirom da optuženik nije ispitan) usmjereni na izbjegavanje kaznene odgovornosti, a u kojima zapravo samo fragmentarno ocjenjuje dijelove iskaza pojedinih svjedoka, a da pritom zanemaruje ukupnu dokaznu građu iz koje proizlazi posve ispravan zaključak prvostupanjskog suda da je optuženik na opisani način u izreci presude oštetio navedena društva, a novac i robu zadržao za sebe.

9. Kako optuženik kao odgovorna osoba u društvu i koji odgovara za zakonitost rada društva postupa na opisan protupravan način u namjeri da novac koji pripada oštećenima istima ne uplati, već ga zadrži za sebe i to očito za vlastite potrebe, time ostvaruje i u objektivnom i u subjektivnom smislu sva obilježja kaznenog djela iz članka 246. stavka 2. KZ/11.

9.1. Pri tome treba svakako istaći (a što je prvostupanjski sud propustio učiniti!), da je optuženi Branimir Babić proglašen krivim radi kaznenog djela iz članka 246. stavka 1. i 2. KZ/11., iako je u vrijeme počinjenja kaznenog djela za koje je proglašen krivim bio na snazi Kazneni zakon ("Narodne novine" broj: 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/08., 111/03., 190/03., 105/04., 84/05., 71/06., 110/07. i 152/08. – dalje KZ/97.), a činjenični opis kaznenog djela koje se optuženiku stavlja na teret sadrži obilježja bića kaznenog djela iz članka 337. stavaka 1. i 4. KZ/97. Kako je 1. siječnja 2013. stupio na snagu KZ/11. to je sukladno odredbi članka 3. stavka 3. KZ/11. bilo potrebno ispitati postojanje pravnog kontinuiteta između kaznenog djela iz članka 246. stavaka 1. i 2. KZ/11. i odgovarajućeg kaznenog djela iz KZ/97. Ispitujući pravni kontinuitet utvrđeno je da KZ/11. za kazneno djelo iz članka 246. stavaka 1. i 2. i KZ/97. za kazneno djelo iz članka 337. stavka 4. propisuju isti zakonski okvir kazne, međutim da je neovisno o tome KZ/11. blaži za optuženika i to iz razloga što je povećan imovinski limit potreban

za ostvarivanje kvalificiranog oblika kaznenog djela jer je vrijednost znatne imovinske koristi povećan sa 30.000,00 kuna na 60.000,00 kuna (članak 87. stavak 29. KZ/11.).

9.2. Prema tome, nasuprot žalbenim navodima, prvostupanjski sud je na temelju izvedenih dokaza, potpuno i pravilno utvrdio postojanje svih odlučnih činjenica, te savjesnom ocjenom dokaza osnovano utvrdio da je optuženik počinio kazneno djelo zloporabe povjerenja u gospodarskom poslovanju iz izreke pobijane presude, pri čemu je za svoja utvrđenja dao valjano i logično obrazloženje.

9.3. Slijedom iznijetoga, nije osnovana žalba optuženika zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

10. Nije u pravu optuženik niti kada pobija prvostupanjsku presudu zbog odluke o kazni i predlaže blaže kažnjavanje.

10.1. Naime, određujući vrstu i mjeru kazne, prvostupanjski sud je uzeo u obzir sve okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža za počinitelja iz članka 47. KZ/11. Pravilnom ocjenom i vrednovanjem dosadašnje neosuđivanosti kao olakotne okolnosti te kao otegotnih, jačinu ugrožavanja zaštićenog dobra te posljedice koje su proizašle i pobude, odnosno, stjecanje znatne nepripadne imovinske koristi, kao i visoki stupanj povrede počiniteljevih dužnosti, sud je pri tome imao u vidu i da odluka o kazni mora biti individualizirana i predstavljati zakonom predviđenu osudu.

10.2. Stoga, izrečena kazna zatvora u trajanju od pet godina, i po ocjeni Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, adekvatna je stupnju krivnje, okolnostima počinjenog djela i pogibelnosti djela, te podobna za ostvarenje svrhe kažnjavanja iz članka 41. KZ/11., a sve imajući u vidu visinu utvrđenih iznosa te da je svojim postupanjem doveo društvo u stanje nelikvidnosti i blokade računa (zbog značajnih nepodmirenih obveza), zbog čega je u konačnosti društvo i brisano iz sudskog registra. Dakle, ova kazna može utjecati na optuženika, a i na sve ostale, da ne čine kaznena djela i da shvate da je činjenje kaznenih djela pogibeljno, a kažnjavanje počinitelja pravedno te će omogućiti optuženiku ponovno uključivanje u društvo. Takva kazna sadrži dostatnu moralnu osudu za zlo koje je optuženik počinjenjem djela prouzročio i dostatnu društvenu osudu za počinjenje djela te će jačati povjerenje građana u pravni poredak utemeljen na vladavini prava.

11. Neosnovana je i žalba optuženog Branimira Babića zbog odluke o oduzimanju imovinske koristi koja je, u skladu s odredbom članka 478. ZKP-a, sadržana u žalbi optuženika zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja pa je drugostupanjski sud ispitao pobijanu presudu i u tom dijelu. Naime, s obzirom na to da nitko ne može zadržati imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom, kako je to i propisano odredbom članka 77. stavka 1. KZ/11., prvostupanjski je sud na temelju pravilno utvrđenih činjenica, pravilno i na zakonu osnovano, utvrdio da iznos od 257.771,51 eura, koji nije obuhvaćen imovinskopravnim zahtjevom, predstavlja imovinsku korist koju je optuženik ostvario kaznenim djelom iz članka 246. stavka 2. KZ/11., opisanog u izreci pobijane presude, istu utvrdio kao imovinu Republike Hrvatske te potom s pravom naložio optuženiku da taj iznos uplati u korist državnog proračuna Republike Hrvatske (temeljem članka 560. ZKP-a, a što je prvostupanjski sud propustio navesti !!).

12. Iz svih naprijed navedenih razloga, kako žalba optuženika nije osnovana, to je na temelju članka 482. ZKP-a odlučeno kao izreci ove presude.

U Zagrebu 14. rujna 2026.

Predsjednica vijeća:
Maja Štampar Stipić

Dokument je elektronički potpisan:

Maja Štampar
Stipić

Vrijeme potpisivanja:

18-09-2026
13:00:09

DN:
C=HR
O=VISOKI KAZNENI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C1156415448522D3636353133303330333236
OU=Signature
S=Štampar Stipić
G=Maja
CN=Maja Štampar Stipić

Broj zapisa: **9-3088d-59cf6**

Kontrolni broj: **040ab-44f5c-0b3f8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Maja Štampar Stipić, O=VISOKI KAZNENI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki kazneni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.